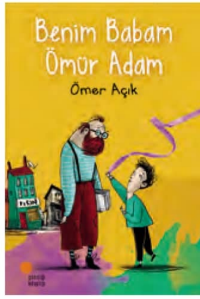

Çocukları kitaplardan değil, hak gasplarından korumalıyız

Ömer Açık, ilk çocuk kitabı “Menekşe İstasyonu”nu iki yıl önce yayımladı, onu “Benim Babam Ömür Adam” ve “Montsuzlar” izledi. Bir yandan da öğretmenlik mesleğini sürdüren Açık, çocuklar için yazmanın iki kez düşünmeyi gerektirdiğini söylüyor, “Onların düşünce dünyaları öyle farklı ve özgür işliyor ki dile getirmek istediğiniz şeyi eksiksiz söyleyip söylemediğinizden emin olmanız gerekir.” diyor.

NEVİN ŞENAT

Sizi çocuk kitapları yazmaya yönelten saikler neler?

Çocuklar için yazmak şu hayatta karşılığını bulan çok az şeyden biri bence. Onlar okuyor ve sorular soruyor. Üzerine düşünüyorlar ayrıca. Yetişkinlerinse ezberleri var. Her şeyi iyi bildiğimizi sanıyoruz. Değişime çok uzak bir noktada, kendi saplantılı krallığımızda burnumuzdan kıl aldırmadan oturmayı marifet sanıyoruz. Türkiye'nin geldiği şu noktada yazıyla bir yetişkine etki etmenin olanağı çok sınırlı. Çocuklara yazmak, çocuklar için yapılan her işte olduğu gibi, çok daha anlamlı.

Yazarken neleri dikkate alıyor, hayal gücünüze nasıl yön veriyorsunuz?

Kendimi konu olarak da biçimsel anlamda da sınırlandırmaya çalışıyorum. Çocuklara her türlü konunun anlatılabileceğini düşünüyorum. Hatta anlatılması gerektiğine inanıyorum. Toplumsal gerçekliğimiz, ki çocuklar bu gerçeğin tam ortasında yaşıyor, hikâyelerimizin

Ömer Açık

içine az buçuk sızabilmeli. Hayatında, çevresinde, sokakta gördüklerini, tanık olduklarını farklı ve ilginç yanlarıyla okuduğu kitapta bulabilmeli çocuk. Çocukları işsizlikten, yoksulluktan, hak gasplarından, hapishaneden, çocuk ölümlerinden korumalıyız. Bunların ve diğer toplumsal meselelerin anlatıldığı kitaplardan değil. Tabii çocuklar için yazmak her yönüyle iki kere düşünmeyi gerektiriyor. Onların düşünce

dünyaları öyle farklı ve özgür işliyor ki dile getirmek istediğiniz şeyi eksiksiz söyleyip söylemediğinizden emin olmanız gerekir.

Çocukların dikkatli okurlar olduğu hesaba katılırsa yaş tahtaya basmamak için epey çaba harcamak da cabası.

Çocuk kitabı yazmanın riskleri neler, sizde nasıl kaygılar oluşuyor?

Risk çocuğun dünyasına girememek, ona ulaşamamaktır. Onun keyif alarak okuyacağı karakterler ve hikâyeler yaratamamaktır. Şimdiki çocuklar görselliğe dayalı ortamlarda büyüyor. Bu bir sır değil. Kitabın rakibi tablet bilgisayarlar, televizyon, cep telefonu... Kitap bunların çocuğa sunduğu renkli dünyalarla yarışabilir mi? Çocuğa tercihini kendisinden yana kullanması için geçerli nedenler vermeli kitap.

Kaygım, çocuğun kitabı bilgisayar oyunu gibi tüketilebilir bir şey olarak algılaması olabilir. Tüketime indirgenen -Tüketiyorum öyleyse varım!- bir düzende çocuğun kitabın değerini anlayamamasıdır.

Umut dolu mahalle hikâyelerini anlattığınız “Menekşe İstasyonu” ve “Benim Babam Ömür Adam” adlı kitaplarınızdan sonra okul koridorlarından yaşama uzanan felsefi bir hikâyeyi anlattığınız “Montsuzlar” bu ay raflarda yerini aldı. Bize biraz “Montsuzlar”dan bahseder misiniz?

“Montsuzlar” alfabetik sıralamanın mantıksızlığı ve bu uygulamanın yarattığı tuhaf sonuçlar

hakkında bir roman. Öte yandan bir çocuğun adalet arayışı üzerine yazılmış bir hikâyeye. Toplumun değişik kesimleri aynı olayı farklı farklı yorumlayıp bambaşka sonuçlara varabiliyor. Bir çocuk için durum tamamen farklı gelişebilir ama. Bütün çocuklar kendini ifade etmek ister. Biz yetişkinler ne kadar engellemeye çalışırsak çalışalım, çocuklar bunun bir yolunu mutlaka bulur.

YA FAZLA YARALI YA DA AŞIRI COŞKULU

Okurlarınızla karşılaştığınızda, imza günlerinde neler yaşıyor, nelere tanıklık ediyorsunuz?

Çocuklar hayatın bütün inceliklerini, sürprizlerini kendilerinde taşıyan varlıklar. Ya fazla yaralılar ya da aşırı coşkulu.

Bir yerlerde karşılaştığımızda elbette kitaplardan ve hayattan konuşuyoruz onlarla. Anlattıklarından çocuklarımızı sakatlayan bir toplum olduğumuz sonucunu çıkarıyorum. Onlara hiç iyi davranmıyoruz. Bütün saldırıların izlerini üzerlerinde fazlasıyla taşıyor ve gösteriyorlar. Ne olursa olsun yaşama yürekten bağlılar ama. Başka insanların hikâyelerini okumak ve kendi hikâyelerini yazmak konusunda ümit verici derecede hevesliler. ●